

Školní rok na silnicích: Děti slyší, vidí a reagují jinak než dospělí

Od září musí řidiči opět počítat s tím, že chodníky a přechody zaplní školáci. Děti přitom žijí trochu v jiném světě než dospělí. Neuškodí proto, když si řidič čas od času na chodníku podřepne a prohlédne si silnici z dětské perspektivy.

S malými školáky by rodiče měli cestu do školy několikrát projít ještě před začátkem září

Školáci mají v hlavě všechno možné, ale semaforey a auta je často vůbec nezajímají.

Čím je dítě mladší, tím je pro něj doprava komplikovanější a méně pochopitelná.

Německý autoklub ADAC přináší postřehy z dětského světa, které jsou často pro dospěláky za volantem překvapivé. A přitom velmi důležité.

Předně je nutno si uvědomit, že čím je člověk menší, tím horší má přehled o okolí. Malou osobu řidiči na silnici navíc snadno přehlédnou.

Krátké nohy znamenají pomalejší chůzi i běh. K překřížení silnice na přechodu nebo mimo něj tak dítě potřebuje mnohem delší čas.

Děti žijí ve světě, ve kterém vnímají především své „já“. Z toho pramení, že si často mylně myslí: Když vidím auto já, musí vidět jeho řidič i mě. Samozřejmě, že to tak nemusí být.

Děti jsou těkavé a jejich pozornost snadno odvede od důležitého méně významné dění nebo prostě kamarád či kamarádka.

Poté následuje velmi spontánní reakce, která může dítě třeba nasměřovat na přechod, i když ještě svítí červený panáček.

Děti mají „dlouhé vedení“. Oproti dospělému potřebují dva a půl- až třikrát delší čas na reakci, když se dostanou do složité situace.

ADAC také uvádí, že dětská hlava začne bezpečně odlišovat pravý a levý směr až po desátých narozeninách.

Ani zrak není u školáků vycvičený – jejich zorný úhel je mnohem menší než u dospělého člověka. To znamená, že auta jedoucí příliš z boku k malé postavičce jsou vlastně neviditelná.

Také se zvuky mají školáci problém. Nedovedou správně v galimatyáši různých hluků rozeznat, co který znamená.

Zcela nemožné přitom je, aby správně posoudili, odkud pro ně nebezpečný hluk spojený s přijíždějícím autem přichází.

Podtrženo a sečteno, dítě v blízkosti silnice je zcela nevypočitatelné.

Vývoji dítěte a jeho správnému vnímání zvuků, obrazů a pravidel mohou podle ADAC přispět nejvyšší měrou rodiče. Podle nich děti vše opakují a napodobují je.

Proto je zcela špatné, když otec, matka nebo prarodiče pravidla správného chování na chodníku nebo za volantem porušují.

(buč)

Jak naučit dítě dostat se do školy v bezpečí

ADAC rodičům radí, aby děti mířící poprvé do školy naučili bezpečně zvládnout jejich každodenní trasu ještě před začátkem školního roku. Zcela nevhodný je trénink o víkendech, kdy jezdí méně aut než v pracovní dny.

- Nebezpečná místa je zapotřebí s dětmi prodiskutovat.
- Pokud na nejkratší trase ke škole číhá nebezpečí, vyplatí se vybrat delší, ale bezpečnější cestu.
- Děti je dobré co možná nejdéle do školy doprovázet. Poté by rodiče měli nepozorovaně potomka párkrát zkontrolovat, jestli cestu zvládá.
- Dítě potřebuje slyšet pochvalu, a ne přespříliš výtek. Zbytečně se v něm mohou vzbudit obavy.
- Společnou chůzi ke škole osvěží výměna rolí: dítě vysvětluje rodiči, proč je které místo nebezpečné a na co má dávat pozor.

(red)